

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Anatolie Țurcan și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Bălți din 26 octombrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, declarat de inculpatul

Berbinschi Ghenadie xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.03.2016 - 26.10.2016;

Instanța de apel: 15.05.2017 - 01.11.2017;

Instanța de recurs: 25.01.2018 - 28.02.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți din 26 octombrie 2016, Ghenadie Berbinschi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ghenadie Berbinschi la data de 19 mai 2015, aproximativ la ora 19:00, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, având în grijă, ocrotire și protecție fiica sa minoră xxxxx, a.n. xxxxx, în scopul satisfacerii necesităților sale sexuale, profitând de imposibilitatea fiicei sale de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat, prin constrângere psihică exprimată prin amenințări cu aplicarea violenței, a violat-o și mai apoi, până la începutul lunii octombrie 2015, prin aplicarea violenței psihice, potrivit actului nr.23a-2016 din 21.01.2016, i-a provocat victimei o traumă psihologică manifestată prin introversiune, sentimente de devalorizare și incapacitate, culpabilitate, precum și a amenințărilor de aplicare a violenței fizice, a mai întreținut cu minora mai multe raporturi sexuale forțate. În rezultatul abuzului sexual, victima minoră rămânând însărcinată, la data de xxxxx, a dat naștere unui copil de sex masculin.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, invocând dezacordul cu soluția primei instanțe privind condamnarea sa în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, precum și dezacordul cu faptul respingerii demersului cu privire la efectuarea analizei ADN de către acuzatorul de stat. Susține că la data de 12.04.2015 dimineața devreme el a plecat la Moscova, iar la data de 26.04.2015 și-a sărbătorit ziua de naștere fiind cu el și cumetrii săi.

A mai invocat că, în instanța de judecată urmau a fi chemați încă 2 prieteni ai

ficei sale xxxxx, deoarece ei sunt vinovați de ceea ce s-a întâmplat cu ea, însă procurorul a motivat lipsa acestora prin faptul aflării lor peste hotarele țării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, fiind astfel respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, sentința de condamnare se bazează pe: declarațiile reprezentantului părții vătămate minore xxxxx - xxxxx, declarațiile părții vătămate minore xxxxx, martorului Lilia Cumpătă și martorului minor xxxxx; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 05.11.2015; raportul privind recepționarea apelului telefonic din 05.11.2015 prin intermediul telefonului în secția gardă al IP Sîngerei; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.11.2015; planșa fotografică, anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului; raportul de expertiză medico-legală nr.429 din 20.11.2015; actul de expertiză psihiatrico-legală nr.23a-2016 din 19.01.2016 în privința inculpatului Ghenadie Berbinschi; datele caracteristice ale inculpatului.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.16, 61, 75 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc prin aplicarea pedepsei de 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului privind faptul că nu dânsul a săvârșit infracțiunea, dar alte persoane și instanța urmează să constate și să pedepsească persoanele vinovate, deoarece, conform probelor cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel se dovedește pe deplin culpa acestuia de săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, a fost respins argumentul că, acuizarea nu a prezentat probele necesare nefiind prezentați încă doi martori, or, prezentarea probelor în instanța de judecată ține nu doar de prerogativa acuzării ci și a apărării, iar reieșind din materialele cauzei și procesele-verbale ale ședințelor de judecată apărarea nu a solicitat prezentarea de probe suplimentare întru dovedirea nevinovăției inculpatului.

4.2. Referitor la termenul de declarare a apelului de către inculpatul Ghenadie Berbinschi, instanța de apel a indicat că, potrivit materialelor cauzei și anume potrivit recipisei de la fila dosarului 61 volumul II, copia dispozitivului sentinței a fost primită doar de către procurorul Sergiu Marcauțan, ulterior prin scrisorile din 03.11.2016 (f.d.62-64 vol. II) fiind expediate copiile sentinței la participanți inclusiv și inculpatului Ghenadie Berbinschi în adresa Penitenciarului nr.11 - Bălți, la dosar lipsind dovada recepționării de către ultimul a sentinței.

5. Inculpatul a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, invocând dezacordul cu faptul că, atât procurorul, cât și instanțele de fond au respins solicitarea inculpatului privind efectuarea analizei ADN, or, astfel aceasta ar fi demonstrat că el nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a prezentat referință, expunându-se pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au încadrat

acțiunile făptuitorului în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, la baza soluției fiind puse declarațiile prioritare ale părții vătămate minore, care detaliat a indicat circumstanțele în care a fost suspusă violului de către inculpat.

Referitor la alegațiile inculpatului privind respingerea demersurilor de numire a expertizei ADN, acuzarea consideră că, această soluție a fost adoptată în conformitate cu prevederile art.143 Cod de procedură penală, cu modificările operate prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, or la baza hotărârilor de condamnare a fost reținut ca suficient cumulul de probe administrat la cauză.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși în recursul declarat, recurentul nu indică concret un temei din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, totuși din conținutul acestuia se constată că inculpatul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct.8) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul nu au fost întrunite elementele infracțiunii, invocând că nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a reținut că prima instanță a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale lui Ghenadie Berbinschi în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului (pct.4 din decizie).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Articolul 6 CțEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora.

Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, în sensul art.6 § 1 CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului referitor la faptul că pe parcursul procesului penal neîntemeiat i-au fost respinse demersurile privind numirea unei expertizei ADN, deoarece de către instanțele de fond aceste demersuri au fost respinse prin încheieri motivate. Mai mult, inculpatul nu i se incriminează că violul a fost soldat cu urmări grave lit. f) alin.(3) art.171 Cod penal, iar stabilirea unui grad de rudenie nici nu se impune, partea vătămată fiind fiica biologică a inculpatului.

Totodată, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița vs Moldova).

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Berbinschi Ghenadie*** xxxxx, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma